

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

BŘEZEN 2016

**Jan Neckář: Křížová
cesta v hejčínském
kostele**
(foto P. Jan M. Vianney
Hanáček, O.Carm.)

ÚVODNÍ SLOVO

„Když se neobráte, všichni zahynete.“ (Lk 13,3.5) To jsou velmi rázná Ježíšova slova pronesená z lásky k nám, která jsme měli možnost slyšet v kostele o třetí neděli postní. Pokud jsme zvyklí některé věci ve svém životě odsouvat na jindy, odkládat na pozdější dobu třeba i proto, že nemáme čas nebo se nám prostě nechce, tak Ježíš nás upozorňuje, aby se to netýkalo obrácení a rozhodnutí činit pokání. Neotálej s rozhodnutím pro modlitbu, půst, skutky milosrdenství. Jestli odkládáš smíření s lidmi a také s Bohem skrze zpověď, nemusíš mít později možnost. Co můžeš udělat dnes, nenechávej na zítra. Zítra může být pozdě. To by byla nenahraditelná škoda.

Jako příležitost můžeme využít akci „Noc pro Pána“, která se koná v pátek 11. března od 16 do 22 hodin v kostele Zvěstování Páně (u kapucínů). Jedná se o čas prožitý v blízkosti eucharistického Ježíše s možností zakusit Boží milosrdnou lásku a radost z odpuštění hříchů skrze svátost smíření. Je dobré to zmínit před někým, kdo již delší čas nebyl u zpovědi.

Ježíš v podobenství o neplodném fíkovníku, který léta nese ovoce a je na čase ho odstranit, říká: „Nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.“ (Lk 13,8–9) Čas, který nám Pán dává navíc, je projevem jeho milosti a Boží trpělivosti. Prosím, využijme toho, dokud to jde.

P. Marian

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

BULA MISERICORDIAE VULTUS (TVÁŘ MILOSRDENSTVÍ), KTEROU PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL MIMOŘÁDNÝ SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ (4)

10. Klenbou, která nese život církve, je milosrdenství. Veškerá její pastorační činnost by měla být proniknuta něhou, jež je určena věřícím; žádné její zvěstování a svědectví vůči světu nemůže postrádat milosrdenství. Věrohodnost církve prochází cestou milosrdné a soucitné lásky. Církev „prožívá neuhastitelnou touhu nabízet milosrdenství“.¹ Možná, že jsme dlouho zapomínali ukazovat cestu milosrdenství a žít ji. Pokušení požadovat vždy a jen spravedlnost na jedné straně vedlo k opomenutí, že ona je sice prvním nezbytným a neodmyslitelným krokem, ale že církev potřebuje jít dál, aby dosáhla vyššího a významnějšího cíle. Na druhé straně je smutné vidět, jak se vytrácí zkušenost odpuštění v naší kultuře. Dokonce samo toto slovo jako by někdy mizelo. Bez svědectví o odpuštění však zbývá pouze neužitečný a neplodný život, jako by se žilo na bezútesné poušti. Pro církev znovu nadešel čas chopit se radostné zvěsti o odpuštění. Je čas návratu k podstatnému, abychom na sebe brali slabosti a těžkosti svých bratří. Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá odvahu hledět do budoucnosti s nadějí.

11. Nemůžeme opomenout zásadní učení, které svatý Jan Pavel II. nabídnul svojí druhou encyklikou *Dives in misericordia*, jež byla ve své době nečekaná a mnohé překvapila tématem, jemuž se věnovala. Chci připomenout zvláště dva její výrazy.

¹ *Evangelii gaudium*, 24.

Svatý papež především poukázal na zapomnění, do něhož upadlo téma milosrdenství v dnešní kultuře: „Současné myšlení se snad ještě více než v dřívější době staví proti milosrdnému Bohu a pokouší se i pouhý pojem »milosrdenství« odstranit ze života i ze srdce člověka. Samo slovo a výraz »milosrdenství« jako by přivádělo do úzkých člověka, který se ještě více než jindy v historii cítí být pánem a díky nesmírnému a dosud nepoznanému rozvoji vědy a techniky si podmanil zemi (srov. Gn 1,28). Takové podmanění země, chápané pouze jednostranně a povrchně, neponechává žádné místo pro milosrdenství... Proto se také v současné situaci církve a světa mnoho lidí a mnoho společenství, vedených živým citem víry, přirozeně a sami od sebe utíkají k Božím milosrdenství.“²

Kromě toho svatý Jan Pavel II. odůvodnil naléhavost, proč je třeba zvěstovat a dosvědčovat milosrdenství v současném světě: „Vede nás k tomu láska k člověku a všemu, co je lidské a co je podle mínění mnoha dnešních lidí ohroženo nesmírným nebezpečím. Kristovo tajemství... mne zavazuje, abych hlásal milosrdenství a milosrdnou Boží lásku, zjevenou ve stejném Kristově tajemství. Toto tajemství mne rovněž vybízí, abych se k tomuto milosrdenství obracel a vzýval je v dnešním obtížném a rozhodujícím období dějin církve a světa.“³ Jeho učení je dnes aktuální více než kdy jindy a zasluhuje si, aby v tomto svatém roce bylo oživeno. Bereme si za svá i další jeho slova: „Církev žije svým pravým životem, když vyznává a hlásá milosrdenství – nejvýše obdivuhodnou vlastnost Stvořitele a Vykupitele – a když přivádí lidi k pramenům Spasitelova milosrdenství, které sama střeží a spravuje.“⁴

² *O Božím milosrdenství, 2.*

³ *Tamtéž, 15.*

⁴ *Tamtéž, 13.*

12. Posláním církve je zvěstovat Boží milosrdenství, které je tepajícím srdcem evangelia a skrze něž se má dostat k srdci a mysli každého člověka. Kristova nevěsta si osvojuje jednání Božího Syna, který vychází vstříc všem a nikoho nevyklučuje. V naší době, kdy je církev zapojena do nové evangelizace, si téma milosrdenství žádá, aby bylo podáváno s novým nadšením a novým pastoračním přístupem. Pro církev a pro věrohodnost jejího zvěstování je určující, aby žila a dosvědčovala milosrdenství v první osobě. Její jazyk a její činy mají předávat milosrdenství, pronikat do lidských srdcí a vybízet lidi, aby hledali cestu zpět k Otci.

První pravdou církve je Kristova láska. Této lásce, která se projevuje odpuštěním a sebedarováním, církev slouží a zprostředkovává ji lidem. Proto tam, kde je církev, musí být zřetelné Otcovo milosrdenství. V našich farnostech, společenstvích, ve sdruženích, hnutích a vůbec všude, kde jsou křesťané, by každý měl mít možnost nacházet oázu milosrdenství.

SVĚTEC MĚSÍCE

DOMINIK SAVIO

(2. dubna 1842, Riva presso Chieri, Piemont – 9. března 1857, Mondonio, Itálie)

Svatý Dominik Savio byl italský bohoslovec, žák Jana Boska. Vynikal klidem a pokorou, byl milým nevtíravým společníkem, který pomáhal druhým na cestě do nebe. Měl velkou touhu stát se svatým, v tom viděl Boží vůli. Jeho cílem bylo vyhýbat se hříchu jako největšímu nepříteli, který nás připravuje o Boží milost a klid srdce – což se někdy vyjadřuje zkráceně jako

Dominikovo motto: „Raději umřít dříve, než spáchat těžký hřích.“ Měl rád skutky sebezáporu. Říkal, že své oči drží na uzdě. Na dotaz, k čemu je tedy má, odpověděl: „Abych jimi viděl Matku Boží, až mi Bůh dá milost vejít do nebe.“ Šířil úctu k Panně Marii a ve svatém přijímání se často spojoval s jejím Synem. Během svých kněžských studií vážně onemocněl a nedlouho poté zemřel ve věku patnácti let doma v Mondonii, pravděpodobně na zánět pohrudnice. Dne 12. června 1954 byl papežem Piem XII. svatořečen pro velkou lásku k Bohu a odpor ke hříchu. Jeho svátek podle liturgického kalendáře připadá na 6. května. Je patronem katolické mládeže, ministrantů, chlapců, dětských pěveckých sborů, falešně obviněných lidí, mladistvých provinilců, federace Pueri Cantores. A také ochráncem matek, těhotných žen a nenarozených dětí.

* * *

Dominik se narodil roku 1842 v Riva presso Chieri nedaleko Turína v Itálii. Pocházel z chudé rodiny, otec byl kovářem, matka švadlenou. Měl deset sourozenců. Jeho dětství silně poznamenalo první svaté přijímání, ke kterému s horlivostí přistoupil v sedmi letech. Po dlouhou dobu pak mluvil o svém prvním přijímání jako o nejšťastnějším a nejbáječnějším dni svého života. Od devíti let chodil do školy v Castelnuovu, každý den 8 km pěšky. Fyzicky byl slabý, jinak ale vytrvalý a učenlivý; vynikal snahou dobře plnit své povinnosti. Jeho jméno mluví za něj: Dominik znamená „Pánův“, Savio se překládá jako „moudrý“.

Ve dvanácti letech došlo k rozhodující události, k setkání s Donem Boskem. Dominik je přijat ke studiu do jeho oratoře a Don Bosco se mu stává druhým otcem a duchovním vůdcem. Když viděl Dominikovu čistotu a bezúhonnost, řekl mu: „Jsi z dobrého materiálu, z dobré látky.“ Dominik se zeptal: „A k čemu bude

ta látka dobrá?“ – „Uděláme z ní pěkné šaty a darujeme je Bohu,“ odpověděl Bosco. Dominik poprosil: „Já jsem látka, buďte tedy vy krejčím.“ Za dobrého vedení Dominik duševně rychle dozrával a předčil své vrstevníky.

Při jedné slavnosti chtěl Don Bosco každému chlapci splnit přání. Dominik vyjádřil své přání slovy: „Pomozte mi, abych se stal svatým.“ Don Bosco řekl: „Žádal jsi o hezký dárek. Mám jeden recept na svatost. Jsou v něm pro tebe

důležité tři přísady: Veselost – to, co tě činí smutným, co tě zneklidňuje, odhoď pryč. Plnění tvých školních a náboženských povinností – buď pozorný, dělej dobře úkoly, připravuj se studiem a modli se rád. A za třetí – dělej druhým dobro – vždy je někdo, kdo potřebuje tvou pomoc, kdo je vedle tebe. Podej mu pomocnou ruku, i když tě to bude něco stát. A když tyto tři věci dobře smícháš, staneš se svatým.“

Dominik rozdával radost, jak jen mohl, dobře se učil a rád se modlil. Měl pevnou vůli, se kterou dokázal odmítnout účast při špatných skutcích svých vrstevníků a neváhal přitom vysvětlit, proč je jejich konání zlé. Kdysi uslyšel jednoho člověka nepřekně nadávat a klít. Aby ho přerušil, přiblížil se a s nevinným výrazem se zeptal na adresu jejich oratoria. Neznámý se zarazil, nevěděl. Dominik pokračoval druhou prosbou: „Mohli byste mi udělat jinou velkou laskavost, kdybyste už neklel a nebral na darmo Boží jméno.“

Stalo se, že kněz nesl Nejsvětější svátost. Dominik poklekl, ale vedle něj byl voják, který se k tomu neměl. Dominik před něj roztáhl svůj kapesník, a tak jej beze slov přiměl také pokleknout.

Když mezi hochy začal někdo špatně mluvit, Dominik do toho začal vyprávět nějaký vtip nebo veselý příběh. Jindy se stalo, že se dva hoši chystali na souboj kameny. Dominik se nabídl, že jim bude svědkem. V poslední chvíli před soubojem vytáhl z pod kabátu kříž a zvolal: „Prvním kamenem hodte každý po mně!“ A souboj se nekonal, oba sokové porozuměli a smířili se.

V oratoři Dominik zakusil život Božího dítěte v přátelství s Kristem a Pannou Marií, vrhl se do dobrodružství svatosti, kterou chápal jako úplné darování se Bohu z lásky. Byl osloven myšlenkou Dona Boska „Da mihi animas, cetera tolle – Dej mi duše, ostatní si vezmi“. Don Bosco chtěl vyjádřit svou touhu pomoci Bohu spasit lidské duše (zejména zanedbaných chlapců z ulic, jimž se věnoval), a byl ochoten pro tento cíl obětovat všechno, co má. I Dominik Savio chtěl zachránit duše všech; založil Společnost Neposkvrněné, jejíž členové si dali za cíl ctít Pannu Marii, šířit úctu k ní a pravidelně chodit ke svatému přijímání. Z této skupiny vzešli významní pomocníci Dona Boska.

Ke konci třetího roku života v Boskově oratoriu začal Dominik výrazněji slábnout, nestačil na hry s ostatními, později se musel vzdát i studia a cítil, že brzy zemře. Přijal Boskovo rozhodnutí, aby se vrátil k rodičům. S kamarády se rozloučil zvoláním: „Na shledanou tam, kde budeme navždy s Pánem!“

Doma před smrtí těšil zdrcené rodiče. Jeho poslední slova zněla: „Sbohem! Ještě jsem nikdy nespátřil něco tak krásného, jako vidím teď.“ Po těch slovech tuberkulóza dovršila své dílo a Dominik vydechl naposled. Pohřben byl v bazilice Panny Marie Pomocnice v Turíně. Don Bosco později napsal jeho biografii. Proces Saviovy kanonizace otevřel papež Pius X., který

odmítl občasn  námitky, že by byl Dominik na svatoře en  p íliř mlad . Pius XII. jej 5. bře na 1950 blahore il a jiř 12.  ervna 1954 svatořečil. V roce 1957 ho papeř Pius XII. ustanovil patronem k eřtansk ch studentů.

Dominik Savio je také ochráncem těhotných žen a nenarozených d t . Souvisí to s příběhem z Dominikova  ivota. Dne 12. září 1856 měl Dominik vnuknutí a pořádal Dona Boska o jeden den volna, aby mohl navřt vit svoji matku, která byla v posledním měsíci těhotenství a trpěla nev slovn mi bolestmi.  eny ze sousedství, kter  v takových situacích obvykle asistovaly, si uř nevěděly rady. Dominikův otec se tedy rozhodl vyhledat lékařskou pomoc. Kdyř byl na cestě, potkal se s Dominikem. Otec si nep ř l, aby syn p rav  v této chvíli matku navřt vil, a proto mu doporučil, aby se nejprve zastavil u babiřky. Pak se hned vzdálil a sp chal pro doktora. Dominik ale dořel dom  a sp chal do lořnice rodičů. Sousedky, kter  pomáhaly u nemocn , se ho snařily zadrřet a řekly mu, že matka nesmí být vyruřov na. Aniř by jim Dominik věnoval pozornost, vstoupil k mamince, kter  byla v místnosti  pln  sama. „Jak to, že jsi tady?“ přivítala ho. „Dověděl jsem se, že jste nemocn , a tak jsem za vámi p iřel.“ Maminka se násilím ovládla, posadila se na l řku a řekla: „To nic není. Uř to přestává. B ř za ostatními, zavolám t  později.“ – „Ano, odejdu hned, ale chci vás jeřt  obejmout.“ P isko il rychle k l řku, siln  objal maminku, políbil ji a odeřel. Sotva byl venku, matčiny bolesti  pln  ustaly. Za chvíli se dostavil otec s lékařem, ale ten jiř byl zbyte n , žena v pořádku porodila zdravou hol iřku. Mezt m sousedky, kter  ji ob tav  ořetřovaly, našly na jejím krku stuhu, na kter  byl přivázán kousek hedvábí, slořen  a seřit  jako řkapul ř. A maminka, kter  si toho před tím nepovřimla, vykřikla: „Teď jiř v m, p o  m  můj syn Dominik, neř ode mne odeřel, chtěl obejmout.“

A zároveň chápu, proč, sotvaže mě opustil, byla jsem uzdravena a zbavena bolestí.“

Před svou smrtí Dominik požádal maminku, aby škapulíř pečlivě uschovala a půjčovala ho ženám v podobných situacích. Dokud jeho matka žila, stále nosila na krku tuto vzácnou relikvii, která ji tehdy zachránila. Drahocenná stuha, kterou Dominik zavěsil kolem krku své matce, již neexistuje. Saviovi ji půjčovali tak dlouho, až se ztratila. Ale ochrana svatého Dominika Savia ve prospěch maminek a kolébek pokračuje. Veliký počet žen se utíká s živou důvěrou ke svému malému „Velkému“ ochránci.

Aby se nezapomnělo na obdivuhodnou stuhu, pomocí které Dominik Savio uzdravil svou matku, a aby se stále víc šířila úcta k tomuto privilegovanému chlapci a povzbudila se důvěra věřících v jeho pomoc, dalo vedení salesiánského díla od března 1956 maminkám a všem, které o to žádaly, k dispozici vkusný škapulíř z hedvábí, jehož hodnota byla zvýšena relikvií a obrázkem světcovým. Tato iniciativa chce být jen prostředkem k vyprošení milostí od Boha. Nestačí tedy pouze nosit škapulíř na krku. Není to amulet! Abychom obdrželi nebeskou pomoc, je třeba se s vírou modlit, přistupovat ke svátostem a žít křesťansky.

Matky, které se utíkají k Dominikovi o ochranu, se při použití škapulíře zavazují čtyřmi „sliby“. Tyto sliby neurčují nové úkoly, ale pouze připomínají základní povinnosti křesťanské výchovy: „Protože je důležitou povinností vychovávat své děti v křesťanském duchu, už od této chvíle je svěřujeme Dominiku Saviovi, aby po celý život byl jejich strážným andělem. Slibujeme,

1. že svoje děti budeme učit milovat Ježíše a Marii prostřednictvím každodenních modliteb, přistupováním k svátostem a účastí na mši svaté v neděli a ustanovený svátek;

2. že budeme chránit jejich čistotu tak, že budeme předcházet tomu, aby se nedostaly k nemravnosti v tisku, v televizi, na internetu, v divadle a ve špatné společnosti;

3. že se budeme starat o jejich náboženskou formaci;

4. že nebudeme překážkou Božím plánům, kdyby cítily povolání ke kněžství nebo k zasvěcenému životu.“

Z myšlenek sv. Dominika Savia:

Svatost pro nás spočívá v tom, že jsme stále veselí.

Mými přáteli budou Ježíš a Maria.

Budu světit zasvěcené svátky.

Raději smrt než hřích.

Cesta v horcu mě neunavuje, protože pracuji pro pána, který dobře platí.

Oči nám dal Bůh, abychom obdivovali krásu jeho stvoření. A vy je zneužíváte k prohlížení nestydatostí, které ničí vaši duši. Už jste zapomněli na Ježíšovo napomenutí: Když tě tvé oko svádí ke hříchu, tak ho vyloupni! (Dominik Savio kamarádům)

Modlitba ke sv. Dominiku Saviovi:

Svatý Dominiku Savio, pevně ses rozhodl, že se staneš svatým. Ve škole Dona Boska jsi dosáhl zářivé svatosti už v chlapeckém věku. Uč nás milovat Pannu Marii a naše blízké tak vroucně a horlivě jako ty. Pomoz nám tebe napodobovat ve snaze o svatost, abychom dosáhli s tebou věčné nebeské slávy. Vypros nám také, abychom vytrvali v dobrém předsevzetí, proměnili se v živé chrámy Ducha Svatého a zasloužili si věčnou blaženost v nebi. Amen.

Anna Rozsivalová

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNA BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: V neděli 27. března nebude mše svatá v 7 hodin. Mše svatá nebude **ve středu 30. března a ve čtvrtek 31. března.**

Společná modlitba křížové cesty bude o postních nedělích v hejčínském kostele v 17.30 hodin, v Horce nad Moravou v 15 hodin.

Pravidelné adorace, které bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie, jsou přes zimní období v místnosti nad sakristií hejčínského kostela.

Setkání nad Biblí s Mariánem Jahodou bude v neděli 6. března v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Další setkání bude v neděli 3. dubna.

Úterý 8. března je **adoračním dnem farnosti Křelov**. V 15 hodin bude ve vytápěné sakristii (boční vchod kostela) výstav Nejvyšší svátosti, který v 18.15 hodin zakončí litanie a svátostné požehnání. Vrcholem pak bude v 18.30 hodin mše svatá (také v sakristii).

Setkávání maminek ke společné modlitbě je každou středu v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

V pátek 11. března od 16 do 22 hodin se koná v kostele Zvěstování Páně (u kapucínů) „**Noc pro Pána**“. Je určena zejména pro ty, kdo váhají nebo již dlouho nebyli u svátosti smíření,

a chtěli by se ve Svatém roce milosrdenství setkat s milosrdným Ježíšem. Mše svatá je v 17 hodin, po ní následuje výstav Nejvyšší svátosti. Zpovědní služba je od 16 do 22 hodin.

Farní spoření a sbírka na opravy hejčínského kostela bude v neděli 13. března. V tento den uplynou tři roky od zvolení papeže Františka – pamatujme na jeho pontifikát v modlitbě.

Od neděle 13. března do neděle 20. března proběhne **Týden modliteb za mládež**. Texty modliteb lze najít na tmm.signal.cz.

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 15. března v 19.30 hodin.

Setkání seniorů se uskuteční ve čtvrtek 17. března v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

O slavnosti sv. Josefa v sobotu 19. března bude mše svatá v 8 hodin v kostele.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 19. března od 9 hodin. Další termín úklidu je 16. dubna. Prosíme o pomoc všechny, kdo mohou přiložit ruku k dílu. Děkujeme.

Všichni mladí jsou zváni na **celodenní děkanátní setkání mládeže**, které se bude konat v sobotu 19. března v Olomouci v dominikánském klášteře. Začátek je v 9 hodin. Na programu je přednáška, polední mše svatá s otcem biskupem Josefem Hrdličkou, společný oběd, odpoledne workshopy a večerní modlitba Taizé. Účastnický poplatek je 50 Kč.

Na Květnou neděli 20. března bude při bohoslužbách **žehnání ratolestí s následným průvodem do kostela** pouze na začátku mše svaté v 10 hodin. Z tohoto důvodu tato bohoslužba začne před vchodem do kostela. Při bohoslužbách proběhne **sbírka**

velikonočních beránků a mazanců na charitativní velikonoční stůl a také **sbírka *Krajíc chleba pro chudé***. Pomoc může mít finanční i materiální podobu a výtěžek bude použit na zajištění jídla pro lidi bez domova v Olomouci. Sbírají se zejména potraviny na vaření polévek – luštěniny, cibule, brambory, polévkové koření, olej, sůl, ocet, pepř, těstoviny, rýže, mouka, vejce, zelenina (mrkev, celer, česnek apod.). Dále čaj, káva, cukr, sirup, paštiky a jiné konzervy.

Přehled bohoslužeb ve Svatém týdnu a o Velikonocích najdete na přiloženém letáčku uvnitř zpravodaje.

Na Zelený čtvrtek (24. března) bude **Missa chrismatis** v katedrále sv. Václava v 9.30 hodin. Je to koncelebrovaná mše svatá otce arcibiskupa s kněžími, při které se žehnají oleje a kněží obnovují své kněžské závazky.

Na Velký pátek (25. března) bude v hejčínském kostele ve 14.30 hodin **společná modlitba křížové cesty**.

Velký pátek je **dnem přísného postu**. ***Půst zdrženlivosti od masa*** zavazuje od 14 let, ***půst újmy*** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Na Velký pátek a na Bílou sobotu (26. března) bude možné **finančně podpořit křesťany ve Svaté zemi**. Pokladnička bude umístěna u Božího hrobu v kapli Panny Marie.

Na Bílou sobotu se budeme u Božího hrobu **modlit Denní modlitbu církve**: v 7 hodin ranní chvály, ve 12 hodin modlitbu se čtením a modlitbu uprostřed dne, v 17.30 hodin večerní chvály.

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně v neděli 27. března bude mše svatá pouze v 10 hodin. Při ní proběhne **sbírka na Arci-**

biskupský kněžský seminář a také budou tradičně **požehnány pokrmy**.

V neděli 27. března – na Boží hod velikonoční se **ve 2.00 hodiny posouvá čas ze zimního na letní, tedy o hodinu dopředu na 3.00 hodiny**.

Druhá neděle velikonoční (3. dubna) je ustanovena jako **Neděle Božího milosrdenství**. Připravujeme se na ni modlitbou **novény a korunky k Božímu milosrdenství** – začíná se na Velký pátek a končí právě v Neděli Božího milosrdenství. O Neděli Božího milosrdenství je pak možné získat plnomocné odpustky. Proto se před mší svatou v 10 hodin budeme společně modlit korunku k Božímu milosrdenství (po modlitbě růžence) – začneme v 9.50 hodin.

Slavnost Zvěstování Páně se letos přesouvá na pondělí 4. dubna, kdy bude mše svatá v 17.30 hodin v kostele.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 7. dubna dopoledne, další potom ve čtvrtek 5. května.

Duchovní obnova farnosti proběhne v letošním roce „doma“ v hejčínském kostele ve dnech 29. dubna až 1. května 2016. Provázet nás bude duchovním slovem otec Norbert Žuška, O.Carm.

Ve Svatém roce milosrdenství se koná **národní pouť do svatyně Božího milosrdenství v Krakově-Lagiewnikách** v sobotu 28. května 2016. Naše farnost se k ní připojí. Předběžné informace: odjezd autobusu v 5 hodin, návrat kolem 21. hodiny; cena cca 900 Kč, v níž je zahrnuto pojištění a poutnický balíček v hodnotě 200 Kč. Přihlašujte se v sakristii kostela.

Je možné zapisovat **úmysly mší svatých na rok 2016**.

Z Centra pro rodinný život Arcibiskupství olomouckého:

Zveme svobodné věřící na **netradiční seznamovací setkání**, které se uskuteční v sobotu 12. března v Olomouci. Jde o úklidovou brigádu v katedrále sv. Václava, po ní následné občerstvení (párky a čaj) a svědectví manželů Večeřových s programem pro všechny. Přijďte se seznámit s nezadanými věřícími nejen při práci pro kostel. U práce a popovídání můžete poznat nové přátele a možná toho, s kým bude váš život kompletní. Na akci je třeba se předem přihlásit – plánujeme ji pro vyvážený počet mužů a žen. Sraz v 9.30 hodin před katedrálou, předpokládaný konec v 15.30 hodin. Pro bližší informace a přihlašování pište na e-mail: reznickova@arcibol.cz.

Zveme všechny na pravidelnou **pout' za víru v našich rodinách**, která se uskuteční v neděli 13. března. Pout' povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45 – 13.00 hodin (sraz) před katedrálou sv. Václava nebo asi ve 14.30 hodin pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hodin na mši svaté v bazilice na Svatém Kopečku. V letošním Svatém roce milosrdenství pout' vždy zahájíme (ve 13.00 hodin) projitím Svaté brány milosrdenství s možností získání plnomocných odpustků. Bližší informace najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontaktní osoba: Marcela Řezníčková, tel. 587 405 251, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,

tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 461, e-mail: olomouc@karmel.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

Redakční rada: Daniel Dehner, Jaroslav Franc, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, Veronika Lojdrová, P. Marian Masařík.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2016.

Příští číslo: 3. dubna 2016.